

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Metodologia pisanie pracy
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (obowiązkowo) • <u>kompozycja</u> (obowiązkowo) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • teoria muzyki • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
mgr Beata Kotłowska	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
1. Przygotowanie studentów do realizacji prac naukowych na poziomie akademickim (referaty naukowe, prace seminaryjne). 2. Zapoznanie studentów z warsztatem naukowym i przygotowanie do samodzielnego napisania pracy licencjackiej. 3. Opanowanie przez studentów podstaw metodologii nauk o muzyce oraz wprowadzenie do metod analizy i interpretacji dzieła muzycznego.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	

ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Analiza i interpretacja dzieła muzycznego. Wybór metod, Kraków-Gdańsk 1990. 2. ŚWIĘCICKI, Maciej. Jak studiować? Jak pisać pracę magisterską? Wyd. 2. Warszawa: Państwowe Wydaw. Naukowe, 1971. 3. Brożek Anna, Wprowadzenie do metodologii dla studentów teorii muzyki i muzykologii, Warszawa 2007. 4. Eco Umberto, Jak napisać pracę dyplomową. Poradnik dla humanistów, Warszawa 2007. 5. Eggebrecht Hans-Heinrich, Uwagi o metodzie analizy muzycznej, przeł. Maria Stanilewicz, „Res Facta” 1973, nr 7. 6. Gołąb Maciej, Spór o granice poznania dzieła muzycznego, Wrocław 2003. 7. Jarzębska Alicja, Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej	

<i>i posttonalnej, Kraków 2002.</i> <i>Lindsay David, Dobre rady dla piszących teksty naukowe, przeł. Karol Pesz, Wrocław, 1995.</i> <i>Oliver Paul, Jak pisać prace uniwersyteckie. Poradnik dla studentów, przekł. Jadwiga Piątkowska, Kraków 1999.</i> <i>Pieter Józef, Ogólna metodologia pracy naukowej, Wrocław 1967, (Rozdziały: Problemy naukowe, s. 46-97, Metody naukowe, s. 97-158, Badania naukowe, s. 159-223).</i> <i>Polska Norma, PN – ISO 690: Dokumentacja. Przypisy bibliograficzne. Zawartość, forma, struktura, Polski Komitet Normalizacyjny, Warszawa 1999.</i> <i>Szkutnik Zdzisław, Metodyka pisanie pracy dyplomowej, Poznań 2005.</i> <i>Tomaszewski Mieczysław, Interpretacja integralna dzieła muzycznego. Rekonesans, Kraków 2000.</i>
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:
<i>Boć Jan, Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2009.</i> <i>Maćkiewicz Jolanta, Jak pisać teksty naukowe?, Gdańsk 1995.</i> <i>Pieter Józef, Z zagadnień pracy naukowej, Wrocław, 1974.</i> <i>Pytkowski Wacław, Organizacja badań i ocena prac naukowych, Warszawa 1981, (Rozdział 2. Badania przygotowawcze, s. 65-110, Rozdział 3. Metody badawcze, s. 111-182, Rozdział 4. Badania problemowe, s. 183-212).</i>
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
<i>rozpoznaje i formułuje problemy badawcze w zakresie studiowanej specjalności (K_W05)</i> <i>nazywa i definiuje podstawowe elementy aparatu pojęciowego nauk o muzyce (K_W05, K_W06)</i> <i>wymienia i charakteryzuje narzędzia i cechy warsztatu naukowego w zakresie nauk o muzyce (K_W05)</i> <i>rozdziela i charakteryzuje wybrane metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego (K_W05)</i>
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
<i>formułuje problem badawczy w zakresie swojej specjalności (K_U12)</i> <i>konstruuje pracę seminaryjną, dyplomową (licencjacką) poprawnie pod względem formalnym (K_U13)</i> <i>przygotowuje i organizuje warsztat badawczy i planuje zakres tematyczny pracy seminaryjnej i licencjackiej (K_U13)</i> <i>wybiera metodę analizy adekwatną do przedmiotu badań w zakresie studiowanej specjalności (K_U13)</i>
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
<i>pracuje samodzielnie nad powierzonymi zadaniami podlegającymi indywidualnej ocenie i wykazuje odpowiedzialność za organizację procesu uczenia się (K_K01, K_K04)</i> <i>wykazuje kreatywność w świadomym integrowaniu zdobytej wiedzy (K_K01, K_K02, K_K08, K_K09, K_K11)</i> <i>umie gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować zdobyte informacje (K_K02)</i> <i>przestrzega poczynionych ustaleń w zakresie wyznaczonych zadań i angażuje się w ich wykonanie (K_K02, K_K12)</i> <i>dyskutuje i zachowuje krytycyzm w wyrażaniu opinii (K_K08, K_K09)</i> <i>potrafi zaprezentować własne działania w zakresie badawczym swojej specjalności (K_K10, K_K11, K_K12)</i>

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	5
wymiar godzin:	15	ilość pkt. ECTS:	1
rodzaj zajęć	● wykład	sposób zaliczenia	● E - egzamin

właściwie podkreślić	- ćwiczenia - seminarium	właściwie podkreślić	- ZO - zaliczenie z oceną <u>Z - zaliczenie bez oceny</u>
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- Praca naukowa, jej cechy i rodzaje. - Pisarstwo i piśmiennictwo naukowe; zasady pisarstwa naukowego. - Źródła informacji naukowej. - Materiały źródłowe: klasyfikacja literatury naukowej; materiały empiryczne; opis bibliograficzny materiałów źródłowych; notacja przypisów i odwołań. - Metoda naukowa i jej główne składniki. - Metodyka przygotowania pisemnej pracy dyplomowej; rodzaje prac dyplomowych; konstrukcja pracy licencjackiej. - Wstęp do metodologii teorii muzyki: pojęcie znaku, rodzaje i funkcje znaków w dziełach muzycznych; specyfika aparatu pojęciowego poszczególnych nauk o muzyce. - Wprowadzenie do metodologii analizy i interpretacji dzieła muzycznego. Klasyfikacje metod analizy i przegląd wybranych metod: normatywnych (W. Fucks, M. Zalewski, A. Forte'a, baza software), deskryptywnych (logocentrycznych, procesualistycznych i pragmatycznych), strukturalistycznych, scjentystycznych, semiotycznych (E. Tarastiego) i synkretycznych, indywidualnych (m. in. C. Florosa, H.-H. Eggebrechta). - Ars interpretandi – hermeneutyka jako paradygmat humanistyki i holistyczne projekty analizy (M. Tomaszewski). Efekty kształcenia: - opanowanie przez studentów wiedzy określonej w treściach kształcenia, - zdobycie elementarnych umiejętności w zakresie metodologii pracy badawczej i warsztatu naukowego, - zapoznanie się z podstawami analizy muzycznej w odniesieniu do przedmiotów analizy specyficznych dla poszczególnych kierunków i specjalności studiów.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Seminaria połączone z dyskusją; ćwiczenia: a) w zakresie streszczania (i odmian streszczeń) wybranych tekstów naukowych; b) opisu bibliograficznego różnorodnych materiałów źródłowych. Seminaria w zakresie tematyki określonej w treściach programowych, na podstawie wskazanych przez prowadzącego pozycji literatury. Ćwiczenie umiejętności krytycznego omówienia książki naukowej (tekstu naukowego): rozpoznania wykorzystanych w niej opracowań, bazy źródłowej, metody badawczej i postawy metodologicznej autora oraz analizy zawartości merytorycznej tekstu.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: - obecność na zajęciach i aktywny w nich udział, - zaliczenie wszystkich seminariów, ćwiczeń i kolokwium.			